

WINTERNACHTSLIED

Een kortste dag verwijderd van de ochtend
die met scherpe vingers aanbelt voor de wensen,
gleed warm en soezerig een uur voorbij
en nestelde zich languit op mijn schouders.

Terwijl ik langzaam knipperde en doolde
verloor ik meer en meer mijn evenwicht.
Ik tuimelde naar achter in een diepte
en landde rugwaarts in krokant, wit gras.

Ik was in een vergeten tuin beland
en naast me, als het spannen van een boog,
verrezen galerijen in de bleke nacht

waardoor vier duiven vlogen, knisperend
de winter in. Er werd gebeld. Ik dacht:
Hoe zal dit alles morgenvroeg eruitzien?

*Winternachtslied is geschreven door
Pieter Theunissen (1995) uit Beek, 2023*

